

er foreslaaet med Hensyn til Fortoldningen af Tomatmos og Orangeulp.

N. Neergaard: Jeg skal kun bemærke, at jeg anslog, at Loven efter det daværende Forbrug vilde indbringe 17 Mill. Kr., og nu anslaaer den nuværende Finansminister Summen til 15 Mill. Kr., altsaa 10 Mill. Kr. for det, der endnu reterer paa Loven, og 5 Mill. Kr. for Sveskerne i sin Tid; det er altsaa 2 Mill. Kr., Forbruget er gaaet ned med. Da det nu tilmed er givet, at Forholdene har bedret sig med Hensyn til Befolkningens Købeevne, saaledes at der normalt vilde være indtraadt yderligere Forøgelse af Forbruget, saa kan man sige, at min Forudsætning den Gang i det væsentlige har slaaet til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1957).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Det foreliggende Lovforslag, som kommer her til Tinget efter at være behandlet i Landstinget, drejer sig om at give Ledelsen for Statsanstalten for Livsforsikring større Elasticitet i Henseende til Fastsættelse af Præmier og andre Forsikringsbetingelser. Det har hidtil været saaledes, at Lovgivningen i hvert enkelt Tilfælde skulde træde i Virksomhed, men Anstaltens Bestyrelse har ønsket noget større Bevægelsesmulighed, og det foreslaas derfor, at Forandringer i disse Forsikringsbetingelser o. s. v. skal kunne vedtages af Anstaltens Bestyrelse med Finansministerens Billigelse. I Landstinget har Lovforslaget været til Behandling i et Udvalg, hvor man har undersøgt forskellige Spørgsmaal vedrørende de foreslaaede Ændringer, men Udvalgets Arbejde endte med, at man indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Det foreligger saaledes her for det høje Ting i samme Skikkelse, hvori det blev fremsat

for Landstinget. Jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Valdemar Olsen: Ved Lov af 18. Juni 1870 gik den gamle Livrente- og Forsørgelsesanstalt af 1842 over til den af Staten oprettede og garanterede Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalt af 1871. I denne Lov blev der givet nogle detaillerede Regler for, paa hvilket Grundlag Dødelighed, Rentefod, Sikkerhedstillæg og Driftstillæg og Tarifferne for den nye Anstalt skulde beregnes, og hvilke Forsikringsbetingelser der skulde fastsættes for den nye Anstalt. Ved Loven af 1. April 1893, der ændrede Anstaltens Navn til Statsanstalten for Livsforsikring, saavel som ved de senere Love af 29. Marts 1904, af 30. Marts 1906 og af 30. Marts 1920 er der fastsat forskellige Ændringer i og Udvidelser saavel af Tarifgrundlaget som af Forsikringsbetingelserne. I sidstnævnte Lovs § 7 er der endvidere givet Statsanstaltens Bestyrelse Bemyndigelse til at fastsætte særlige Tariffer for en Afdeling for „mindre gode Liv“ og for Tegning af Pensionsforsikring.

Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa en yderligere Bemyndigelse for Anstaltens Bestyrelse til at gaa videre paa denne Bane ved at fastsætte Betingelser for nye Forsikringsformer, det maatte vise sig nødvendigt for Anstalten at optage, og tillige at indføre en tilsvarende Ordning for alle Statsanstaltens Forsikringer, idet der ogsaa med Hensyn til almindelige Livsforsikringer er en stadig fremadskridende Udvikling i Forsikringsbetingelserne, der gør det ønskeligt, at der skabes lettere Adgang til Ændringer end hittil.

I § 4 i Lovforslaget bestemmes det, at alle Statsanstaltens Tariffer og Forsikringsbetingelser fastsættes af Finansministeren efter Indstilling af Statsanstaltens Bestyrelse. I § 2 foreslaas Anstaltens Tilladelse til at tegne Forsikringer for andre end danske Undersaatter ophævet, hvorved man gaar væk fra Bestemmelsen i Loven af 1870, hvorved Anstalten bemyndigedes til Tegning af Forsikringer i vore Nabolande.

I §§ 11 og 12 er der Regler for, hvorledes en Del af Anstaltens Overskud bliver at overføre til Reservefonden, indtil denne har naaet en vis Størrelse i Forhold til Forsikringsbestanden. Størrelsen af Reservefonden har man under Hensyn til Anstaltens hele Stilling ment at kunne sætte til 5 pCt. af Summen af Aktiv og Passiv for Forsikringsbestanden. Ved Opgørelsen pr. 1. Januar 1921 vilde de 5 pCt. have udgjort 16 480 000 Kr., medens den forhaandenværende Re-